

Drbálek

V. ročník / číslo 2

12. listopadu 2012

Ozvěny Juniorfestu

Rozhovory :

s panem Janem Třískou, světoznámým hercem
s panem Jaroslavem Uhlířem, hudebním skladatelem
s panem režisérem Hynkem Bočanem,
s herci ze seriálu Záhada hlavolamu,
s konstruktéry elektrické koloběžky

Průběh Juniorfestu 2012 v reportážích z doprovodných akcí:

Podzimní festivalový jarmark
Hodina zpěvu s Jaroslavem Uhlířem
Strašidelný park
Roadshow Techmánie
Soutěž Pevnost Týn

Naše recenze filmů:

Asterix a Obelix ve službách jeho veličenstva
Tady hlídám já,
Krokodýlové opět v akci,
Knoflíková válka,

V minulém čísle Drbálku jsme vás seznámili s programem letošního ročníku mezinárodního dětského filmového festivalu Juniorfest 2012. Mnozí z vás navštívili a účastnili se jeho akcí. Podáváme krátký přehled nejzajímavějších událostí.

V minulých ročnících pořádaných v Horšovském Týně naše redakční rada tvořila informační zpravodaj od rozhovorů se slavnými hosty Pierrem Bricem, filmovým Vinetouem a Inger Nillson , Pippy Dlouhou punčochou, pokračovali jsme písemným zachycením těchto strhujících akcí a skončili jsme každodenním tiskem infobuletinu. Byla to zajímavá a náročná práce.

Letos zpravodaj tvořili žáci a studenti středních škol, kteří uspěli v konkurzu, my jsme se bohužel přihlásili pozdě a nebyli přizváni. Vytvořili jsme ozvěny z Juniorfestu. Stejně jsme udělali dost rozhovorů, které zachycují většinu zajímavých akcí. Rozhovory jsme si připravovali na školním kroužku a redakční radě, ale vedli jsme je samostatně. Nejvíce z nich uskutečnila Viola Vrbová a Natálie Mayahová.

V sobotu 3. listopadu – první den jsme hovořili s panem Janem Třískou, prvotřídním hercem, který hraje u nás i ve Spojených státech. Účastnili jsme se slavnostního zahájení festivalu, kde vystupovali žáci naší školy, jejich vystoupení se nám moc líbilo. Byli roztomilými a skvělými průvodci slavnostním zahájením.

Vlasta Malá, 8. A

Jan Tříška se narodil 4. listopadu 1936 v Praze. Původně byl tanečníkem, ale když ho Karel Höger slyšel recitovat, přemluvil ho, ať zkusí herectví. Vystudoval DAMU a stal se nejmladším členem činohry Národního Divadla. Zde vytvářel nezapomenutelné role. Např. Romea. Hrál též v Divadle za branou a v Městských divadlech pražských.

Uplatnil se i jako filmový herec. Za zmínku stojí filmy jako STARCI NA CHMELU (1964), RADÚZ A MAHULENA (1970), tady vytvořil postavu Radúze. NA SAMOTĚ U LESA (1976), kde hrál doktora Houdka. V seriálu F.L. VĚK (1971) vytvořil postavu Šebka Hněvkovského. Po podepsání Charty 77 byl nucen emigrovat do USA.

Po odchodu do USA dostal příležitost až po delší době. Pracoval často s Milošem Formanem, např. ve filmu RAGTIME(1981) nebo ve snímku LID VERSUS LARRY FLYNT (1996), kde ztvárnil roli střelce. Spolupracoval na seriálu HIGHLANDER: THE RAVEN (1998). V témže roce si zahrál spolu s Robertem De Niro a Jeanem Reno ve filmu RONIN (1998).

V roce 1991 natáčel Jan Svěrák film OBECNÁ ŠKOLA a Jan Tříška dostal možnost vytvořit ústřední postavu učitele Igora Hnízda. To jemu a celému štábu vyneslo nominaci na Oscara za nejlepší cizojazyčný film. Druhou nominaci získal s filmem ŽELARY (2003). O rok dříve,

v roce 2002 byl oceněn Cenou Alfréda Radoka za výkon v hlavní roli Krále Leara na Letních filmových Shakespearovských slavnostech.

Jan Tříška žije momentálně v Los Angeles, kde jeho manželka, herečka Karla Chadimová vede restauraci luxusního losangeleského hotelu Bel Air. Má dvě dcery.

Tonda Tábořský, 8. A

Rozhovor s panem Třískou

1) Mistře, jak se Vám líbí JF ?

Líbí se mi program i to, že jsem se mohl dostat do vašeho města, navštívit zámek a být mezi mladými lidmi a veselými dětmi. Zastavují mne a chtějí, abych se podepsal jako Velký Vont. Tak mne znají a ne jako |Jana Třísku.

2) Jak vzpomínáte na seriál Záhada hlavolamu?

Mám velmi rád režiséra Hynka Bočana, je to můj drahý přítel a on seriál natáčel. Mám vnuka, kterému jsem zakoupil seriál na CD. Záhady jsou pro každou dětskou duši tím, co je láká a nutí k zamyšlení.

3) Uměl byste vyndat ježka z klece, vyřešit hlavolam?

Už ne, zkoušel jsem to, ale nejde mi to.

4) Jak jste byl do serálu vybrán?

Pan Bočan potřeboval někoho, komu nebude vadit, že hraje téměř celou dobu v masce. Mohl jsem hrát jen pohyby a očima. Bez masky jsem byl jen dvakrát, na začátku a konci příběhu. Vybral si mne, protože jsem byl jeho přítel, nikdo jiný to nechtěl hrát.

Budete s ním ještě spolupracovat?

Rád bych, máme něco připravené, ale nechci to zakřiknout.

Přejeme Vám hodně hodně spokojenosti v další herecké práci.

Tonda Tábořský, 8. A

Slavnostního zahájení festivalu v sobotu 3. listopadu se dále účastnili herci filmu „Tady hlídám já“ Lukáš Vaculík, Pavel Nový, Tereza Brodská, Klára Jandová a stálý host festivalů Václav Vorlíček.

Rozmlouvali s účastníky festivalu. Všem se zahájení líbil a měli radost a potěšení z bezprostředního vystoupení dětí naší školy.

Tereza Brodská pokárala svého syny Jakuba Štáfka ze seriálu „Ulice“ (uváděl zahájení) za otázku, kterou jí položil: „Jak se máš?“ Zdála se jí hloupá. Spolu se pak pěkně špičkovali.

Juniorfest se uvedl již v sobotu dopoledne staročeským jarmarkem, kde jsme mohli přivítat 5angels, Miloše Novotného nebo agenturu Delija Models.

Já jsem se osobně setkala s dívkami z 5angels a můžu změnit váš nepříznivý dojem o nich! Všichni si myslí, jaké jsou to namyšlené nanyňky! Ale já můžu říct, že nejsou! Jsou to milé mladé dívky, které se s námi bavily a dělily o jejich bezprostřední pocity.

Závěrem dne proběhl raut pro VIP hosty, na kterém jsem se účastnila a ochutnala všelijaké dobroty.

Natalie Mayahová, 8. A

3.11. a 7.11. se promítal film TADY HLÍDÁM JÁ . Tento rodinný film režíroval Juraj Šajmovič ml.

Úspěšný chemik je donucen vrátit poukazy na svatební cestu do Řecka. Jeho nastávající totiž pořídila svojí hyperaktivní dcerce přes jeho nesouhlas psa. Celá rodina se díky spiknutí holčičky a psa ocitne na prázdninách uprostřed šumavské „divočiny“. Zpočátku vypadá alternativní dovolená idylicky. Veškeré plány ambiciózního otce i starostlivé matky berou postupně za své ve chvíli, kdy dcerka se psem potkají někoho, kdo

jim rozumí. A ten má v penzionu, kde rodina bydlí, své kamarády. Mamince i jejímu snoubenci připadají ti lidé samozřejmě trochu praštní. Holčičce i psovi ale naprosto vyhovují. Život plný omezení a povinností, který doposud holčička vedla, začíná být minulostí. Nikdo z dospělých, který se ocitne v jejich blízkosti, si nemůže být jistý tím, že se mu nezmění život. Ať chce nebo nechce ...

Líbilo se mi, že pes a jeho mladá majitelka spolu rozmlouvají a to nenásilně vlastně jen v myšlenkách. Holčička také velice dbře rozpozná lidské povahy, předstíraný zájem nápadníka matky – chemika (Sloup) a proti tomu bezprostřední a silnou povahu vesnického všeuměla (Vetchý), který o ní má nelíčený zájem a zachrání ji po jejím útěku od fackujícího chemika a následném úrazu a zabloudění na Šumavě.

Patrik Pětík, 8.A

Festivalové ocenění “Zlatá rafička” převzal v neděli 4. listopadu právě na setkání s herci a diváky úspěšného dětského filmu S ČERTY MOHOU BÝT I ŽERTY režisér Hynek Bočan.

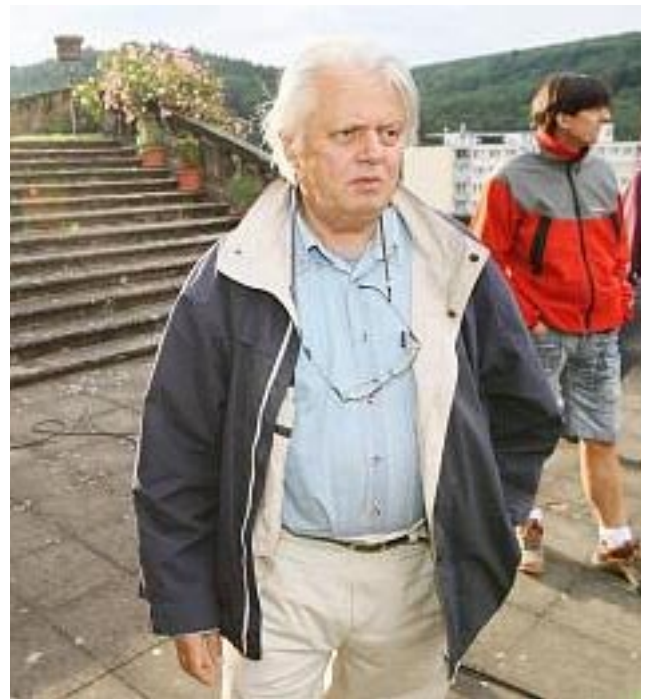
Reportérům JF řekl: „Ocenění si velmi vážím a mám z něj jako z každého ocenění mé práce velkou radost. Zvláště dětské filmy dělám moc rád. Mám radost, že se líbí“

Režisérská dráha Hynka Bočana byla velmi přímočará. Hned po střední škole, v osmnácti letech, začíná studovat obor režie na pražské FAMU. Školu úspěšně ukončuje v roce 1961, a to absolventským krátkým hraným filmem Nenávist podle Drdovy povídky. Film je zařazen do distribuce pod názvem Hlídač dynamitu spolu s dalšími dvěma povídkami od stejného spisovatele, ale jiných režisérů.

Jiří Weiss, Karel Kachyňa a Jindřich Polák - to jsou jména režisérů, u nichž od r. 1961 postupně Hynek Bočan vykonával praxi asistenta režie v Barrandovských ateliérech.

V roce 1965 natočil svůj první celovečerní film Nikdo se nebude smát – tragikomic-kou historku střetu vědce s grafomanem. Za tento film obdržel Velkou cenu města Mann-heimu na Filmovém týdnu v r. 1965 a Cenu mladé kritiky na Západoněmeckých dnech krátkého filmu v Oberhausenu v r. 1966.

Následuje velmi zdařilá adaptace románu Vladimíra Párala Soukromá vichřice a vynikající historický snímek Čest a sláva z r. 1968, za který Hynek Bočan získává na MFF v Benátkách Passinettiho cenu italské filmové kritiky. Doma šel film za normalizace do trezoru, protože i přes to, že se děj odehrává na konci 30leté války, vyčnívaly z něj jasné nadčasové reminiscence.

Pro TV natočil seriál Záhada hlavolamu. Z jeho další tvorby vystupuje knižní adaptace Svatební cesta do Jíljí a seriál Slavné historky zbojnické.

Po roce 1989 vytváří pro Českou televizi velmi silné dílo, a to čtyřdílný TV film Pří-
telkyně z domu smutku, ve kterém se mu podaří plně přenést na TV obrazovku atmo-
sféru Románu – pravda od Evy Kantůrkové.

Helena Sloupová, 8. A

Jaroslav Uhlíř nadchl mladé zpěváky

Snad každý alespoň jednou v televizi viděl seriál zvaný Hodina zpěvu s Jaroslavem Uhlířem a Zdeňkem Svěrákem. Existuje již od roku 1988, byl vysílán ještě Československou televizí. Každý díl vždy probíhá v duchu vyučovacích hodin, kdy však místo učiva děti zpívají a učí se nové písničky. Na konci každého dílu vždy zazní známá písnička, která zazněla i ve filmové pohádce Tři veteráni, s názvem Není nutno.

Jen pro zajímavost, kdysi si náš školní pěvecký sbor pod vedením pana učitele Vrby několik písniček nacvičilo a nejen zpěv, ale i dramatické představení, přesně jako v Hodině zpěvu. A my máme zrovna to štěstí, na Juniorfest 2012 nám do Horšovského Týna zavítal hlavní představitel Jaroslav Uhlíř a udělal nám dne 5. listopadu 2012 v kině Hodinu zpěvu na živo!

Rozhovor s Jaroslavem Uhlířem

Co vás vedlo k natáčení Hodiny zpěvu? Čí to byl vlastně nápad?

Nápad to byl můj i pana Svěráka, protože jsme měli spoustu písniček, které se neměly kde představit.

Pohádali jste se s panem Svěrákem někdy? A když už, tak bylo to kvůli vážným věcem nebo jen tak „prkotinám“?

Samozřejmě. Většinou to ale byly pracovní důvody, třeba jsme nebyli spokojeni s prací toho druhého, hlavně že se text nehodil k hudbě a podobně. Jinak jsme vycházeli vcelku dobře.

A muzika je váš celý život nebo se věnujete i něčemu jinému?

Jsem povoláním muzikant, skladatel dětských písní, který začal ve třech letech hrát sám od sebe na foukací harmoniku. Na klavír hraji od deseti let.

Máte vnoučata? Zpíváte s nimi své písně? A co děti, jsou také muzikanti?

Vnoučata mám, zpívám s nimi rád. Myslím si, že i něco umí nazpaměť. Děti hrály na nástroje, ale již dávno nehrají.

Jak jste přicházel na melodie?

Sám nevím, většinou přicházely samy, ale nejlepším vytahovákem melodií je termín. Když mám dejme tomu píseň napsat do 10. listopadu a je 7., píseň přijde sama.

Myslíte si, že můžete být pro někoho vzorem?

Nevím, ale možné je všechno.

Jak a kdy jste se dozvěděl o Juniorfestu, o tom, že tady máte vystupovat?

Dozvěděl jsem se o tom včera (4. listopadu, pozn. autora), do té doby jsem o ničem nevě-

děl, že tady mám v rámci Juniorfestu vystupovat a udělat Hodinu zpěvu.

Líbí se vám tady v Horšovském Týně? Vráťte se sem k nám někdy?

Samozřejmě, líbí se mi tu moc, máte tu nádherný zámek. Určitě se sem někdy vrátím.

Já děkuji za příjemný rozhovor a loučím se.

Viola Vrbová, 8. A.

V úterý 5. 11. od 11:00 hod. probíhala na nádvoří zámku Roadshow Techmania

Regionální technické muzeum vzniklo se záměrem vybudovat v Plzni moderní interaktivní centrum (ve světě označované jako science center), změnilo svůj název dne 1. 9. 2010 na Techmania Science Center .o. p. s. Centrum je založeno na expozicích složených z interaktivních exponátů, které herní formou přibližují určitý matematický či fyzikální princip. Interaktivnost spočívá v tom, že návštěvník svojí činností exponát „rozhýbe“, tak aby se prostřednictvím daného děje ukázal vlastní princip předváděného děje. Učení je zde postaveno na vlastním prožitku – zkušenosti. Dalším cílem je také představit současnou hranici lidského poznání a poukázat na nezodpovězené otázky, na které budou hledat odpovědi další generace - nejlépe mladí návštěvníci science centra.

Na zámku v prostorách, kde se prodávají lístky, pracovníci Techmanie ukazovali nejrůznější hlavolamy a záhady. Žáci se snažili je vyřešit. Nejvíce se líbil pokus s kladivem. Kladivo zavěšené na provázku jsme přiblížili k nosu a pustili. Kladivo se zhouplo a nebezpečně se přiblížilo téměř až k nosu (vždy se zbrzdilo odporem vzduchu a třením provázku – nemohlo nám nic udělat). Mnozí před ním strachem uhýbali.

Karolína Volfíková a Adéla Schambergerová, 7. B

PONDĚLÍ 5. 11. 2012 od 18:00
 Netradiční procházka zámeckým parkem plná strašidel a dalších překvapení sklídila zájem malých i velkých dětí a zvedla adrenalin všem účastníkům.

STŘEDA 7. 11. 2012

Hlavní festivalové ocenění v letošním roce převzala také významná česká dramaturgyně dětských filmů Marcela Pittermannová, která je podepsána pod neskutečným množstvím dětských filmů a seriálů (Tři oříšky pro Popelku, Lucie, postrach ulice, Nejkrásnější hádanka). Poblhoprát přišli významní čeští režiséři – Václav Vorlíček a Jiří Hanibal.

(medailon a rozhovor s paní dramaturgyní vyšel několikrát v minulých ročnících JF)

ÚTERÝ 6. 11. 2012 od 20:00

Většina z filmových a televizních diváků zná seriál Hynka Bočana „Záhada hlavolamu“. Jedinečného setkání se zúčastnili Jan Tříska, Zdeněk Jánský, Martin Kapoun a režisér Hynek Bočan.

Poté byl promítnut 1.-5. díl zmíněné série a ve středu pak zbylé části.

Vlasta Malá, 8.A

Beseda s představiteli televizního seriálu Záhada hlavolamu

Četli jste Rychlé šípy jako knížku?

Ivan Vyskočil (Otakar Losna): Nečetl, zato jsem četl časopis Vpřed, ve kterém vycházely Foglarovy komiksy. Když jsem si je jednou prohlížel při dějepisu, učitelka mi je ukradla.

Zdeněk Jánský (Jindra Hojer): Také jsem nečetl, ale po natočení seriálu jsem si je samozřejmě přečetl.

Zůstalo ve vás něco z povahy Rychlých šípů?

Ivan Vyskočil: Protože jsem byl již starší, moc toho ve mně nezůstalo. Avšak něco ano.

Zdeněk Jánský: Ano, zůstalo.

Martin Kapoun (Rychlonožka): Zůstalo toho ve mně celkem dost. Například si píšu modrý deník* (smích)

Byli jste rádi za svou danou roli? A to byl konkurz?

Ivan Vyskočil: Ano, byl konkurz. Byl jsem rád, že jsem vlastně nějakou roli dostal.

Zdeněk Jánský: Já jsem byl rád za každou roli. A v konkurzu mě vybrali možná proto, že jsem jim byl povědomý.

Martin Kapoun: Měl jsem strach, protože jsem byl poslední vybraný. Porazil jsem vlastně Jana Krause a dodnes jsem z toho překvapen. Byla to vlastně i má první role.

Jan Tříska (Široko): Mě vybral sám režisér, protože jsme byli známí a nabídnout někomu roli, kde hrají jen oči, nebylo jednoduché, tak potřeboval někoho, kdo by se neurazil.

Setkali jste se s panem Foglarem?

Hynek Bočan (režisér): Oni budou říkat, že ne, ale všichni se s ním setkali. Možná pan Tříska ne, ale jinak se pan Foglar přišel jednou podívat na natáčení.

A co veselá příhoda nebo co se vám nejvíc líbilo?

Ivan Vyskočil: Tak těch bylo, myslím, spousta. A teď si momentálně nevzpomínám.

Zdeněk Jánský: Spousta, ale mně osobně se nejvíce líbilo sportovní soustředění, kde jsme utužili přátelství.

Martin Kapoun: Jak vždycky herci přichází co nejdřív do šatny, tak si tam většinou opakují slova a věty. Mě se všichni ostatní (Jindra Hojer, Červenáček, Mirek Dušín, Jarka Metelka) ptali na zvláštní věci. Já jsem byl totiž z Ústí nad Labem a oni se ptali, jestli máme v Ústí vůbec chleba, jestli nám tam jezdí autobusy atd.. No a na place při natáčení jsem přemýšlel a v duchu jsem počítal autobusy, které nám jezdí v Ústí.

Viola Vrbová, 8. A

**modrý deník: Deník, ve kterém jsou na každý den povinnosti (rozcvička, dobrý skutek, veselý prožitek...), vymyšleno Foglarem*

Jak se obhajovala Pevnost Týn?

Ve středu 7.11.12 jsem shlédla napínavý boj pěti škol. Soutěžily školy: Bor, Domažlice, Horšovský Týn, Koloveč a Staňkov.

Každý tým si zvolil disciplínu, kterou neplnil. Naši neplnili úkol jménem hlavolam. Jak jsme později zjistili, bylo to dobře, protože se nikomu nepodařil zdárně vyřešit. Každý tým si také zvolil disciplínu, ve které si nejvíce věří a tam se jim počet bodů zdvojnásobil.

Naše škola si nevedla vůbec špatně. Každou disciplínu jsme dokončili. Nakonec jsme skončili čtvrtí. První místo obhájila s 64 body Koloveč. Členové týmu se tedy vydají na čtyři dny do Paříže do Disneylandu. Cenu předával neočekávaný host Jiří Mádl. Po předávání se konala autogramiáda. Vyfotili jsme se s Jiřím Mádlem a s Jakubem Štáfkem. Řekli jsme si také, že by byla škoda, nepoložit jim nějakou tu otázku. Já jsem se ptala Jakuba Štáfka, který na otázku jak se vžil do role Matěje Jordána, opověděl: „Super! To je skvělej kluk!“

Karolína Volfíková, 7. B

Klíče

V této soutěži měli za úkol ze 33 různých klíčů najít jeden správný. Po odemknutí zámku otevřeli destičku a tím pádem oznámili, že jsou hotovi. Soutěž Klíče vyhrál tým ze Staňkova-zelení.

Balanc

Každý tým měl před sebou kladinu. Týmy se rozdělily na dvě části, tedy 2 hráči na jedné straně a 3 na druhé straně (zúčastnili se i kapitáni). Hráči po jednom přecházeli po kladině, ale se lžičkou, na které měli tenisový míč. Tuto soutěž vyhrál tým z Domažlic- modří.

Tajenka

Nebyla to obvyklá tajenka, kterou všichni známe, ale osmisměrka. Po boji nakonec vyhrál tým červený – Koloveč.

Hod

Na tento úkol měl Horšovský Týn žolíka. Úkol byl velmi těžký, z 10 kostek hodit co nejvíce do koše jejich barvy. Když se trefí do koše jiné barvy, bod získá jiný tým. Nakonec jsme ale bohužel nevyhráli a nejvyšší počet bodů získal Staňkov a Domažlice, kteří měli stejný počet kostek v koši.

Hlavolam

Patřil k nejtěžším úkolům, proto se ho Horšovský Týn nezúčastnil. Úkolem bylo postavit pyramidu ze spojených koulí. Pro jeho těžkost ho nikdo nesplnil.

Viděli jsme také velice krátký film s názvem: Juniorfest vyhláší konkurz na Festivalového reportéra v akci.

Závěrem soutěže se staly Zlaté mince – každý tým si vybral určitou minci, na které byl určitý počet bodů. (to záviselo pouze na štěstí).

Adéla Schambergerová, 7. B

Jak to bylo s filmy?

Dětský film je pro chlapce a děvčata zajímavým barevným a pohádkovým světem, dobrodružstvím, nádhernou fantazií, i tím, že se setkávají s hrdiny svých oblíbených knih a na základě čtení vzniklých představ. Někdy je to problém, představa se střetá s vybraným hercem a pojetím režiséra, a proto se může znelíbit.

Příběh může řešit problémy dětí, umožnit jim pochopit svět dospělých a ukázat dospělé v neličotivém negližé. Každopádně žádný dětský film nesmí postrádat humor.

Jeden z názorů na dětské filmy od Mirka Doška: „Jako malému se mi líbil Teletabís. Byla to bezva legrace, měli stále řadu problémů a rádi se tulili. Vůbec se mi nelíbil seriál Bořek stavitel, protože jsem se v duchu bál jeho kamarádů. Teď spíše koukám na sci-fi, ale také se někdy podívám na nějakou pohádku. Ovšem za pár let to pro mne nebude to pravé ořechové, i když moji rodiče a prarodiče se někdy na pohádkový příběh rádi podívají.“

Z letošní programové nabídky nás zaujal rodinný film Tady hlídám já, nikoho jistě neurazil a měl milý a napínavý příběh. Asterix a Obelix v Británii navazuje na sérii vtipných dobrodružství

obou hlavních hrdinů a také nás oslovil. Pro kluky byla zážitkem nově zfilmovaná známá Knoflíková válka, vtipná a plná výborných hlášek. Film Hurá do Afriky trochu zaostal za svou knižní předlohou Ericha Kästnera. Děvčata si oblíbila film Tajně v lese pro jeho hloubku a citlivé řešení problémů dětství a dospívání. Všem se také zdál zajímavým film Krokodýlové opět v akci, který jsme navštívili s druhým stupněm. Chytrá kmotra liška oživila ve filmu a byl to pro děti prvních tříd velmi pěkný zážitek.

Filmy a jejich digitální podoba prospěly prohloubení diváckého prožitku. Ale i promítání v záměckém kině, Záhada hlavolamu a další filmy se setkaly s ohlasem a nepředstíraným zájmem.

Výběr filmů se povedl, doufejme, že bude mít stále rostoucí obsahovou a uměleckou úroveň.

Redakční rada

V pondělí 5. 1. 2012 proběhla ve vestibulu školy beseda Moniky Pelzové (Staré) o natáčení filmu S čerty nejsou žerty, spolu s ní navštívila školu i její krásná dcera Nikola. Bývalá filmová princezna vyprávěla o průběhu konkurzu na film. Prý vyhrála, protože byla dostatečně naivní (jak skromně řekla). Pan Hynek Bočan byl pro ni bůh a natáčení jedním velkým dobrodružstvím, dávalo jí radost i zadostiučinění, nedostala se předtím totiž na filmovou akademii.

Jediná kritika organizátorů:

Hodina zpěvu s panem Uhlířem se nám zdá pro školní mládež velmi přínosná, ale byla za 80 Kč. To je dost velká cena při všech možných kulturních akcích a začátku školy, kdy rodiče platí celou řadu vstupních poplatků do základní školy.

Na druhé straně mateřské školy by se jí rády účastnily, ale nevěděly o ní včas.

Viola jezdila na elektrické koloběžce.

Jezdili jsme na elektrokoloběžce

Ve dnech 3.-7. listopadu nás v Horšovském Týně poctili návštěvou 3 členové firmy Gigoloz s r.o., která vyrábí elektrokoloběžky Hugo bike. V tomto termínu jsme si mohli tyto koloběžky na motor vyzkoušet. Pokud se chcete dostat rychle a bez práce z místa A do místa B, je Hugo bike ideální. Má nízkou spotřebu (přibližně 8,-Kč na 100 km) a ovládání je jednoduché. Zde je rozhovor s tvůrcem koloběžky, Josefem Bigasem.

Co vás vedlo k vyrobení těchto elektrokoloběžek?

Potřeboval jsem něco, na čem bych mohl jezdit do práce, došly peníze na benzín... (smích). Vlastně je ta koloběžka alternativní doprava ve městě, je nejlevnější a neefektivnější. Sice už byla dávno splněna, v podobě elektrického kola, avšak to bylo určeno spíše pro starší lidi. Avšak tyhle koloběžky vyhovují designem mladší generaci, takže vlastně zaplnila díru na trhu.

Jak vás napadl zrovna tento design, který má teď koloběžka?

Vyplynul ze zkoušení různých tvarů. Tenhle mi připadal nejlepší. A řídil jsem se hlavně heslem, že v jednoduchosti je krása.

A jak se vám zdařil 1. model? Splnil všechna očekávání?

Byl víc než dobrý – splňoval vše, co měl a navíc ujel více, než se čekalo. Byl extravagantní, když jsem projížděl městem, spousta lidí se po mně a koloběžce otáčelo.

Nyní už je na světě 7. model. Co se stalo se zbylými 6?

Všechny si nechávám, jsou uloženy v „koloběžkovém muzeu“. Sedmý model je zatím první schválený k prodeji.

Co bylo dřív? Koloběžka nebo vaše firma Gigoloz?

Firma se rozjela na základě zájmu o elektrokoloběžky. Jsme ve firmě čtyři: Já (Josef Bigas), Václav Jareš, Jan Mádl a jeho bratr Jiří Mádl.

Jak jste přišli k názvu firmy?

Napsaly se všechny různé názvy, co nás napadly, na kousky papíru a hodili jsme je do klobouku. Nakonec se vytáhnul název Gigoloz a nikdo se nepřiznal, kdo to tam hodil. Nikdo zkrátka nic neví, nic neviděl, nic neslyšel... (smích)

Spadl jste někdy z té koloběžky?

Ano, přesně na modelu číslo 3. Přeletěl jsem přes řidítka, protože jsem brzdil ve snaze zabránit střetu s malým dítětem. Přistál jsem přímo před zastávkou plnou lidí. Naštěstí se nikomu nic nestalo, ale prodřel jsem novou bundu...

A teď konečně k samotné koloběžce. Kolik ujede kilometrů a její cena?

Vše záleží na baterii. S tou levnější baterií koloběžka ujede maximálně 35 km a její cena se pohybuje okolo 21 tisíc. Pak je druhá baterie, kterou doporučujeme, a s tou se dá ujet až 60 km, cena cca 25 tisíc. Baterie jsou dobíjecí. Navíc je u koloběžek možné nastavit rekuperaci, což je zpětné dobíjení při jízdě z kopce. U koloběžky je možné dosáhnout rychlosti 25 km/h. Jediná malá nevýhoda je váha koloběžky s baterií, která se pohybuje kolem 36 kg. V budoucnosti bude možnost dokoupení sedadla. A pokud se vám stane, že během jízdy se vám vybijí baterie, můžete na ní jet jako na obyčejné koloběžce.

*Zbylé informace i místo, kde si můžete koloběžku Hugo bike objednat, najdete na stránkách hugobike.cz
Elektrokoloběžka Hugo se objeví i v televizi: 26. prosince v Ulici (Nova) a plánuje se pořad o naší koloběžce na stanici Fanda*

Do firmy Gigoloz je zainteresován i Jakub Štáfek

Viola Vrbová, 8. A

Redakční rada:

V.Došek, V. Malá, J.Opatrný, J. Drozda, H. Sloupová, L.Šperlová, V.Vrbová, A.Táborský, N.Mayahová, P.Pětík, K. Volfíková, A. Schambergerová, A. Táborský, V. Pospíchal